

Ministru kabineta noteikumi Nr.599

Rīgā 2006.gada 18.jūlijā (prot. Nr.38 20.§)

Metodika drošības aizsargjoslu noteikšanai gar dzelzceļiem, pa kuriem pārvadā naftu, naftas produktus, bīstamas ķīmiskās vielas un produktus

Izdoti saskaņā ar Aizsargjoslu likuma 59.panta pirmo daļu

I. Vispārīgais jautājums

1. Noteikumi nosaka metodiku drošības aizsargjoslu noteikšanai gar dzelzceļiem, pa kuriem pārvadā naftu, naftas produktus, bīstamas ķīmiskās vielas un produktus (turpmāk – aizsargjoslas).

II. Aizsargjoslu ekspluatācijas un drošības prasības

2. Lai aizsargātu dzelzceļu no nevēlamas ārējās iedarbības, zemes īpašniekam vai lietotājam bez saskaņošanas ar dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītāju dzelzceļa aizsargjoslā aizliegts:

2.1. veikt būvdarbus;

2.2. planēt grunti, izmantojot tehniku;

2.3. stādīt kokus un krūmus, kā arī cirst kokus.

3. Aizsargjoslā izcērt tos kokus, kuri no dzelzceļa infrastruktūras objekta atrodas attālumā, kas ir mazāks par koka garumu, un atbilst vismaz vienai no šādām pazīmēm:

3.1. koki ir novirzījušies no vertikālās ass uz dzelzceļa pusi vairāk par 15 grādiem;

3.2. kokiem ir redzamas trupes pazīmes;

3.3. lapkoka stumbra diametrs 1,3 metru augstumā virs sakņu kakla ir mazāks par 1/100 no koka augstuma.

4. Avārijas novēršanai vai tās seku likvidēšanai dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītājam un attiecīgajiem avārijas dienestiem ir tiesības pirms ciršanas apliecinājuma izņemšanas aizsargjoslā virzienā no dzelzceļa zemes nodalījuma joslas ārējām malām nocirst atsevišķus kokus un apgriezt koku zarus, kuri traucē vai apdraud dzelzceļa normālu darbību, vienlaikus par to paziņojot Valsts meža dienestam, bet, ja darbība plānota īpaši aizsargājamā dabas teritorijā (izņemot Ziemeļvidzemes biosfēras rezervāta ainavu aizsardzības un neitrālo zonu), – arī Valsts vides dienesta attiecīgajai reģionālajai vides pārvaldei vai īpaši aizsargājamās dabas teritorijas administrācijai, ja tāda izveidota. Dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītāja pienākums ir piecu dienu laikā pēc koku nociršanas informēt par to zemes īpašnieku, tiesisko valdītāju vai lietotāju, izmantojot jebkuru saziņas veidu.

III. Vides un cilvēka aizsardzības prasības

5. Ja aizsargjosla šķērso īpaši aizsargājamās dabas teritorijas, dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītājs saskaņo darbību aizsargjoslā ar īpaši aizsargājamās dabas teritorijas administrāciju, vai, ja tādas nav, ar Valsts vides dienesta attiecīgo reģionālo vides pārvaldi, kā arī paziņo attiecīgajai pašvaldībai.

6. Zemes valdītājs nodrošina pieeju dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītājam vides aizsardzības pasākumu veikšanai, avāriju novēršanai vai avāriju seku likvidēšanai.

7. Dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītājs ir atbildīgs par avārijas seku vai cita veida piesārņojuma likvidēšanu visā aizsargjoslas teritorijā, ja attiecīgais piesārņojums var radīt draudus videi, cilvēka veselībai vai dzīvībai. Dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītājs nedrīkst pieļaut piesārņojuma nokļūšanu ārpus aizsargjoslas.

IV. Aizsargjoslu noteikšana un uzturēšana

8. Aizsargjoslas dabā netiek iezīmētas. Par atskaites punktu aizsargjoslu noteikšanai izmanto sliežu ceļa malējo sliedi.

9. Ja stratēģiskās vai reģionālās nozīmes dzelzceļa infrastruktūras I un II kategorijā ietilpstošā sliežu ceļa, kā arī speciālās nozīmes dzelzceļa ceļa, pievedceļa vai strupceļa (ja pa tiem pārvadā naftu, naftas produktus, bīstamas ķīmiskās vielas un produktus apjomos, kas pārsniedz 10 cisternas vai vagonus vienā dzelzceļa sastāvā) dzelzceļa zemes nodalījuma joslas platums kādā pusē pārsniedz Aizsargjoslu likuma 32.³ pantā otrajā daļā noteikto dzelzceļa drošības aizsargjoslas minimālo platumu, tad dzelzceļa drošības aizsargjoslas minimālais platums šajā pusē ir vienāds ar dzelzceļa zemes nodalījuma joslas platumu attiecīgajā pusē.

10. Dzelzceļa pārbrauktuves atrašanās vietā aizsargjoslas minimālais platums ir vienāds ar minimālajiem ceļa transportlīdzekļa un vilciena redzamības attālumiem, kas noteikti normatīvajos aktos par dzelzceļa pārbrauktuvju un pāreju ierīkošanu, aprīkošanu, apkalpošanu un slēgšanu.

11. Aizsargjoslas minimālais platums gar stratēģiskās un reģionālās nozīmes dzelzceļa infrastruktūras I un II kategorijā ietilpstošo sliežu ceļu dzelzceļa tilta vai pārvada vietā ir 50 m.

12. Aizsargjoslu robežas nosaka teritorijas plānojumos saskaņā ar tiesību aktiem, ņemot vērā:

12.1. dabiskos šķēršļus un izteiktas kontūras dabā – ceļus, stigas grāvjus, meža nogabalus – vai iedomātu līniju;

12.2. dzīvojamo māju, kā arī citu ēku un būvju attālumu līdz dzelzceļam;

12.3. paaugstināta avārijas riska objektu un ražotņu izvietojumu un bīstamību.

13. Dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītājs, apsekojot dzelzceļa iecirkņus, kontrolē aizsargjoslu stāvokli.

Ministru prezidents *A.Kalvītis*

Satiksmes ministrs *K.Peters*

Redakcijas piebilde: noteikumi stājas spēkā ar 2006.gada 26.jūliju.

Saistītie [likumi](#)

- [Aizsargjoslu likums](#) (pieņemts 05.02.1997)